

stemmelser, der tager Sigte paa at oparbejde forøgede Eksportmuligheder for Produktionen. Ogsaa det fandtes der en enkelt mindre omfattende Bestemmelse om i den lille Lov, der blev vedtaget i Marts Maaned, og dette er altsaa taget op paa ny. Det er jo et Spørgsmaal, der har været underkastet en nærmere Prøvelse i det Industriudvalg, der nedsattes i 1924, hvilket Udvalg for kort Tid siden har meddelt mig, at det nu har afsluttet sit Arbejde, at Betænkningen er under Trykning, og at denne sidste Betænkning beskæftiger sig med Eksportspørgsmaalet. Man har her været inde paa forskellige Muligheder for at hjælpe Produktionen ind paa nye Baner, nye Afsætningsmarkeder, og at sætte den i Stand dertil eventuelt ved offentlig Hjælp. Det er disse Spørgsmaal, vi tager op i Lovforslagets § 5, idet vi foreslaar, at der stilles $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Raadighed, af hvilke der skal kunne ydes Støtte til Undersøgelser med Hensyn til nye Afsætningsmuligheder for danske Produkter. Her tænker man paa eventuelt at udsende Folk til fjerne Steder, f. Eks. til Indien og lignende Steder, hvor der efter Sigende af Folk, der bor der, skal være betydelige Afsætningsmuligheder ogsaa for visse danske Industriprodukter. Dette maa jo undersøges, førend danske Erhverv er i Stand til selv at sætte Folk ud paa en Virksomhed for at indarbejde Produktionen, og til saadanne Undersøgelser skulde altsaa disse Penge kunne anvendes; ligeledes til Propaganda for Afsætning af danske Produkter under de forskellige Former, hvorunder det kan ske, ved Støtte til Udstillinger, ved Oprettelse af Konsignations- eller Prøvelagre, Prøvekontorer eller deslige, ved Studiebesøg, direkte Oprettelse af danske Udstillinger visse Steder samt til Katalogmateriale og andet, som kunde være nyttigt for en saadan Indarbejdelse af Eksportvirksomhed.

I denne Forbindelse er ogsaa det større Spørgsmaal om Statens Medvirken ved Ydelse af Eksportkredit taget op. Det vil være bekendt, at vi ved tidligere Hjemmel gennem flere Aar har hjulpet Industrier eller Virksomheder, som søgte at afsætte Produkter i Udlandet, at man paa Grund af det almindelige Krav om lange Kreditter er gaaet til at yde Statsgaranti for de paa-gældende Eksportvarer. Denne Garanti var oprindeligt begrænset til et Beløb af 10 Mill. Kr., hvilket Beløb imidlertid i sidste Rigsdagsamling blev forøget til 20 Mill. Kr., samtidig med at Garantien blev udvidet til ogsaa at skulle omfatte Eksport af Landbrugsprodukter. Siden denne Forøgelse

fandt Sted, og ikke mindst siden det ogsaa lykkedes at komme udenom de Vanskeligheder, som Finansieringen af disse Kreditter beredte Erhvervslivet, har det imidlertid vist sig, at der er meget stærk Efterspørgsel efter disse Kreditter, og efter grundige Undersøgelser af det Udvalg, som gennem flere Aar har beskæftiget sig med denne Sag, er der altsaa i Øjeblikket ydet Kreditter saaledes, at vi paa det nærmeste har opbrugt den Bemyndigelse, som Rigsdagen gav, da den forhøjede Beløbet til 20 Mill. Kr. Det foreslaas derfor, at dette Beløb yderligere forhøjes til 40 Mill. Kr. Herved vil man under flere Former være i Stand til fra det offentlige Side i høj Grad at medvirke til Fremme af en Eksportvirksomhed, der jo ikke blot er en Gerning for i Dag og i Morgen, men som netop i allerhøjeste Grad er en Gerning, der tager Sigte paa at skaffe dansk Industri større Muligheder for at beskæftige den danske Befolkning i Fremtiden.

Dernæst indeholder Lovforslaget Bestemmelser, der i nogen Grad slutter sig til, hvad Socialministeriets Arbejdsudvalg har forhandlet om, nemlig om offentlig Støtte til saakaldte Anlægsudgifter til Modernisering, til tekniske Forbedringer, til Specialisering og til Koncentration af Industrier, som er i Stand til at tilrettelægge en saadan Udvikling. Det er her foreslaaet at yde Støtten under Form af en Statsgaranti for de Laan, der maatte være nødvendige dels til Koncentrationer, dels til tekniske Fremskridt, Udvidelser af Bedriften, Omlægninger, som naturligvis alle sammen skal have for Øje at billigere Produktionen og dermed forøge Konkurrenceevnen og Afsætningsmulighederne. Man har her som Maksimum nævnt en Garantium paa 20 Mill. Kr. som det, der vilde være ønskeligt at have til Raadighed. Det drejer sig jo her i mange Tilfælde ikke blot om store Virksomheder, men om store Industrier. Hvis der f. Eks. var Tale om Tekstilindustrien, der normalt beskæftiger 12 000 Arbejdere, vil man forstaa, at det drejer sig om meget betydelige Kapitaler, hvis man virkelig skal bringe Industrien ind under saadanne moderne Former, som man i de Kredse, hvor man beskæftiger sig med den Slags tekniske Fremskridt, er paa det rene med, at det var ønskeligt, at man stræbte efter. Og jeg tilføjer, at en saadan Modernisering af dansk Industri utvivlsomt i endnu højere Grad er blevet en Livsbetingelse efter den Udvikling, udenlandsk Industri har taget i Aarene straks efter Krigens Afslutning. Den vældige Udvikling, der er foregaaet, og det høje Stade, hvortil udenlandsk Industri er naaet ved den Omlæg-